

което е обявило несъстоятелността, тѣжбата за врьщаньето не може да са подигне освѣнь противъ оногози, за смѣтка на когото са е издала мѣнителницата, или, ако са касае за записка на заповѣдь, тогазь противъ първия джирантинъ. И въ двата случаи трѣба да са представи доказателство, че онзи отъ когото са иска врьщаньето е знаилъ за спирањето на платкытъ, по което време е далъ въ кръгообращеніе записката.

Чл. 160.) Сѣко принудително средство за заплащанье на наемы (*кириѣ*) за движимытъ вещи, които сѣ потрѣбны за извършваньето на търговіята на несъстоятельны дѣлжникъ, забавя са до тридесетъ дни, отъ рѣшеніето, което обевява несъстоятелността; но туй принудително средство не прекъснѣва секвестрираньето на стокытъ, нито отнема правото на притежателя да подкачи изъ ново владѣніето на даденытъ подъ наемъ стежания; въ тозь случай, означеното забавленіе на принудителнытъ средства въ настоящія членъ пристава отъ само себе си.

ГЛАВА ВТОРА.

За опредѣленіето на Дѣловодителя (Juge-commissaire).

Чл. 161.) Чрѣзь рѣшеніето, което обевява несъстоятелността, Търговското сѣдилище опредѣля единъ Дѣловодитель, за да надзирава дѣлата на несъстоятелността.

Чл. 162.) Дѣловодительтъ особено са натоварва съ пребрѣзваньето и съ надзираніето на дѣлата и съ управленіето на несъстоятелността. Излага на Търговското сѣдилище сичкытъ распри, които можѣтъ да проистекѣтъ отъ несъстоятелността, и които зависѣтъ отъ надлежността на туй сѣдилище.

Чл. 163.) Рѣшеніята на Дѣловодителя не подлежатъ на прекотѣжянье, (*ιμιρασς*—*ἀνολοπή*) освѣнь въ предвиденытъ случаи отъ 174, 182, 188, 237 и 273-ья членъ. Тѣзи прекотѣжянія, тогазь са представятъ предъ Търговското сѣдилище.

Чл. 164.) Търговското сѣдилище може да замѣсти съ друго лице Дѣловодителя на несъстоятелността.